

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620203601
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2620203601.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: L. W., narodený X.X.XXXX, trvale bytom Y.. P. XXXX/X, U., dieťa rodičov: matka J. D., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom Q. XXX/XX, B., zastúpená advokátkou: JUDr. Veronika Fröhlich, so sídlom Záleská 12, Ivanka pri Dunaji, otec L. W., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom Y.. P. XXXX/X, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 3P/57/2020-22 zo dňa 20.1.2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 2 ods. 1, 2 Civilného mimosporového poriadku, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, § 52 Civilného mimosporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 31.12.2020 bol tamojšiemu súdu doručený návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa matka domáhala, aby súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým vždy v párnom týždni kalendárneho roka od piatka 18:00 hod. do nedele 18:00 hod. a aby súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Uvedený návrh matka odôvodnila tým, že dňa 27.4.2020 matka podala na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd upravil výkon rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu tak, že by otca zaviazal odovzdať maloletého do starostlivosti matky, vedený pred tunajším súdom pod sp. zn. 5P/14/2020, ktorý bol konajúcim súdom zamietnutý. Následne dňa 27.5.2020 podala matka opätovne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd upravil výkon rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému tak, že by otca zaviazal odovzdať maloletého do osobnej starostlivosti matke spolu s návrhom na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému, ktorý je vedený pred tunajším súdom pod sp. zn. 5P/19/2020, a ktorý bol v časti návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zastavený. Matka sa uvedenými návrhmi domáhala dočasnej úpravy osobnej starostlivosti o maloletého z dôvodu pretrvávajúcich nezhôd medzi ňou a otcom, ktorý jej neustále sťažoval a sťažuje osobnú starostlivosť o maloletého, pričom od mesiaca október 2020 túto znemožňuje úplne. Matka má o život, zdravie a riadnu výchovu maloletého odôvodnenú obavu, nakoľko otec bol a je agresívny, vulgárne sa vyjadruje a rasisticky útočí na matku maloletého a na jej rodinu, čo má negatívny vplyv na vývoj a riadnu výchovu maloletého, viackrát

na matku fyzicky zaútočil a v minulosti býval často pod vplyvom alkoholu a omamných látok, čo bolo aj dôvodom rozpadu rodiny. Od októbra 2020 otec matke bráni vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého, ku dňu podania návrhu v domácnosti otca nedošlo k prevereniu pomerov otca, naopak príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny pomery u matky preskúmal a odporučil, aby bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke a aby otcovi bola určená vyživovacia povinnosť. Otec krátko po podaní predchádzajúceho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia viac spolupracoval s matkou a dochádzalo k pravidelnému kontaktu a vzájomnej spolupráci pri osobnej starostlivosti oboch rodičov. V mesiaci október 2020 však otec maloletého neodovzdal do osobnej starostlivosti matky, toto svoje konanie odôvodnil tým, že maloletý nemá záujem byť ani bývať u svojej matky a z toho dôvodu dieťa matke neodovzdá, ani jej nedovolí bez jeho prítomnosti tráviť čas s maloletým, pričom zväčša trvá na tom, aby návšteva maloletého prebehla v interiéri jeho neskolaudovanej nehnuteľnosti na ulici S. v U., pričom matka maloletého má odôvodnenú obavu realizovať takýmto spôsobom návštevy maloletého, nakoľko v minulosti došlo k viacnásobným fyzickým útokom na jej osobu zo strany otca. Naposledy sa matka pokúsila o osobnú návštevu maloletého dňa 25.12.2020 po viacnásobných výzvach matky, otec však žiadostiam matky nevyhovel a túto nútil, aby sa s maloletým stretla výlučne v interiéri uvedenej nehnuteľnosti, v ktorej otec maloletého trvalo býva a momentálne sa osobne stará aj o maloletého. Tieto nezhody vyústili do patovej situácie, kedy matka maloletého dňa 25.12.2020 z dôvodu obavy pred agresívnym správaním otca musela prostredníctvom svojho právneho zástupcu privolať políciu, aby návšteva mohla prebehnúť v bezpečí. Otec maloletého tak umožňuje osobný kontakt matke s maloletým podľa svojej ľubovôle prevažne v interiéri neskolaudovanej nehnuteľnosti na adrese S. v U., ktorá je okrem iného neobývateľná, jedná sa o rozostavanú stavbu rodinného domu. Matka maloletého bola otcom viackrát slovne ale najmä fyzicky napadnutá a má strach realizovať styk s maloletým výlučne v prítomnosti otca. Vynucovanie si vyššie uvedených podmienok pri osobnom styku matka považuje za znemožňovanie nielen osobnej starostlivosti, ale i akéhokoľvek osobného kontaktu matky s maloletým. Otec trvale obýva neskolaudovanú nehnuteľnosť spolu s maloletým, čím porušuje administratívnoprávne predpisy a zároveň môže vážne ohroziť zdravie a život maloletého. Otec je navyše vo veci začatého konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému nečinný, súdnych pojednávaní sa nezúčastňuje a doposiaľ sa nevyjadril k návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov zo dňa 26.05.2020.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z obsahu podaného návrhu a pripojených SMS správ vyplýva, že starostlivosť o maloletého dlhšiu dobu zabezpečuje otec, ktorý tak, ako uviedla i matka v podanom návrhu umožňuje matke osobný kontakt s maloletým, avšak nie podľa jej požiadaviek a predstáv. Matka k podanému návrhu, okrem SMS správ, nepriložila žiadne listinné dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že život a zdravie maloletého je v ohrození (samotné tvrdenie o bývaní v neskolaudovanej stavbe a o agresívnom správaní otca voči matke nepostačuje), že otec starostlivosť o maloletého zanedbáva, prípadne nezvláda, napokon ani netvrdila také skutočnosti a okolnosti, ktoré by odôvodňovali a vyvodzovali záver o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov vo forme neodkladného opatrenia, čím v danej veci absentuje naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Preto súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie matka z dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní matka zopakovala skutočnosti uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vydal neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e), f), h) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak

by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre ich potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúvaného uznesenia i argumenty matky predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákone rozhodol, keď návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

8. Predovšetkým sa žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie treba návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odôvodnenia napadnutého uznesenia totiž nevykazovalo žiadne logické, skutkové ani právne medzery, bolo preto i objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania) a odvolaciemu súdu poskytovali možnosť sa i len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Pre nutnosť vyporiadania sa aspoň stručne aj s odvolacími námietkami a pre celkovú úplnosť sa však žiada aj tu doplniť nasledovné:

9. V zmysle § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. V zmysle § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V ods. 2 tohto ustanovenia pod písm. a) až h) zákon demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia za podmienok ustanovených osobitným predpisom môže súd nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami.

11. V zmysle § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

12. V zmysle § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bolo totožný s výrokom vo veci samej.

14. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej ale zásadne len bezodkladnej úpravy rodinnoprávných vzťahov. Bezodkladnosť opatrenia spočíva v tom, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov konania, ani tretích osôb, pričom pri jeho nariaďovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia vo

veci samej, pretože takéto dokazovanie presahuje rámec konania v časti o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže je v rozpore so zmyslom okamžitej a rýchlej ochrany dieťaťa. Z tohto dôvodu zákon ani nepredpokladá, aby pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd vykonával dokazovanie (§ 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku). Je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, od ktorých sa odvodzuje opodstatnenosť návrhu, aspoň osvedčené.

15. Zo skutkových okolností v prejednávanej veci vyplynulo, že rodičia žijú oddelene, maloletý je od októbra 2020 v osobnej starostlivosti otca, matka sa s maloletým stretáva, avšak nie podľa jej požiadaviek a predstáv, pričom matka má rovnako záujem zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletého. Medzi rodičmi nie je možný konsenzus ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Na súde prvej inštancie prebieha konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Matka sa v preskúmanom prípade domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletého do jej osobnej starostlivosti, otcovi upravil styk s maloletým, pričom návrh odôvodnila obavou o život, zdravie a riadnu výchovu maloletého, keďže otec bol a je agresívny, vulgárne a rasisticky sa vyjadruje voči matke a jej rodine, viackrát na matku fyzicky zaútočil a v minulosti počas spoločného života býval často pod vplyvom alkoholu a omamných látok. Súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, keď dospel k záveru, že absentuje naliehavosť potreby neodkladnej úprav pomerov.

16. Zvlášť odvolací súd poukazuje na to, že medzi rodičmi nie je možný konsenzus ohľadne úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, ktorý by bol v jeho záujme. Z obsahu spisu je zrejmé, že rodičia spolu nežijú, doposiaľ nedošlo medzi nimi k žiadnej dohode (a ani nebolo rozhodnuté súdom) o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, aktuálne maloletý žije v spoločnej domácnosti s otcom, je v osobnej starostlivosti otca. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie nezistil žiaden dôvod pre destabilizáciu výchovného prostredia maloletého, hoci matka výslovne poukazovala na nespôsobilosť otca k výkonu rodičovských práv a povinností. Ničím nepodložené tvrdenia matky o negatívnych vplyvoch otca na zdarný psychický a fyzický vývoj maloletého, na ohrozenie výchovy maloletého zo strany otca, nemôžu byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovaného matkou. Súd prvej inštancie správne návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, keďže matka neosvedčila najnutnejšie okolnosti k tomu, aby súd rozhodoval nariadením neodkladného opatrenia a tiež spôsobom, ako to navrhuje matka, pričom svoje zamietajúce rozhodnutie riadne odôvodnil. Zo strany matky ako navrhovateľky neodkladného opatrenia nebola žiadnym spôsobom osvedčená naliehavá potreba rozhodnutia súdu neodkladným opatrením. Naliehavá potreba pomerov účastníkov konania v prejednávanej veci nie je daná. Preto zhodne so súdom prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že nie je dôvodné neodkladným opatrením dočasne zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky.

17. Matka tiež v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav a nevykonala matkou navrhnuté dôkazy. Tu odvolací súd opakovane uvádza, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej a preto súd prvej inštancie správne rozhodol na základe zistených skutočností. Účelom neodkladného opatrenia je totiž len bezodkladná úprava pomerov účastníkov konania (v preskúmanom prípade len dočasná úprava pomerov účastníkov konania), ktorá zásadne prichádza do úvahy v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútneho či akútne hroziaceho zásahu do práv či oprávnených záujmov účastníka domáhajúceho sa ochrany neodkladným opatrením, teda vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej (rozsudkom po riadne vykonanom dokazovaní) mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania, či inú ujmu na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia, pri ktorých by samotné vedenie konania vo veci samej mohlo už stratiť zmysel, alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery určitým spôsobom stabilizovať už pred konečným rozhodnutím. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Tomuto cieľu je na jednej strane podriadená len obmedzená viazanosť súdu v konaniach návrhmi ich účastníkov (čo sa prejavuje v tom, že súd nemusí a často dosť dobre ani nemôže akceptovať práve riešenie problému predstreté tým či oným účastníkom konania, ale je povinný sa v tomto smere riadiť výlučne záujmom dieťaťa), na druhej strane i postup pri dokazovaní v takýchto konaniach. V rámci konaní vo veciach starostlivosti súdov o maloleté deti treba vidieť nezanedbateľné rozdiely medzi

konaním vo veci samej a konaním o neodkladnom opatrení. Hoci v konaní o neodkladnom opatrení postačuje na vydanie rozhodnutia (na rozdiel od konania vo veci samej) i len osvedčenie skutočností preň významných (kým v konaní vo veci samej je naopak potrebným preukázanie spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti), táto výhoda však má aj svoju druhú stranu, ktorou je relatívne zvýšená miera zodpovednosti navrhovateľa neodkladného opatrenia najmä za osvedčenie nevyhnutnosti navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Je to tak i preto, že už krátkosť zákonom ustanovenej lehoty na nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu účastníka, prakticky vylučuje akékoľvek podstatnejšie vloženie sa súdu do problému než to, že sa overí spoľahlivosť navrhovateľom predložených podkladov a ich dostatočnosť pre navrhované riešenie. Nepochybil súd prvej inštancie, keď nevykonával žiadne ďalšie dôkazy a rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov, i keď nezisťoval všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej.

18. Odvolací súd vyslovene prízvukuje, že pri výkone rodičovských práv a povinností sú rodičia v prvom rade povinní chrániť záujmy svojho maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine), pričom akékoľvek konfrontačné správanie rodičov rovnako nie je na prospech maloletého dieťaťa, a preto dôrazne apeluje na jeho rodičov, aby nadradili záujmy a prospech svojho maloletého dieťaťa nad vlastné záujmy a negatívne postoje voči druhému rodičovi.

19. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že po rozpade rodiny s maloletým dieťaťom nielen etika príbuzenských vzťahov ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom (pozri náleží Ústavného súdu ČR z 24. septembra 1998, sp. zn. III. ÚS 125/98).

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nezistil žiaden dôvod pre nariadenie matkou navrhovaného neodkladného opatrenia, preto zhodne so súdom prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je opodstatnený.

21. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že o konečnej úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému bude možné rozhodnúť až po vykonaní dokazovania v konaní vo veci samej.

22. Pri riadení sa všetkými už opísanými úvahami odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vo výroku vecne správne potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).